

त्यागानर्हस्यापि गृहस्य त्यागे हेतुत्वेन कौरवापराधानाह यदेत्येकादशभिः एतेषां चतदासक्षत्ता अयादित्येकादशे क्रियासंबन्धः कुरुदेवस्य युधिष्ठि
स्य देव्याः द्रौपद्याः आत्मनः स्नुषायाः स्वीयैरस्मैरश्रुभिः स्वकुचकुंकुमानिरिपुस्त्रीणां वातद्वर्तवधेन हरंत्याः ॥ ७ ॥ सत्यावलंबस्य सत्याश्रयस्य व
नात्प्रत्यागतस्य समयेन पूर्वकृतेन दायं याचमानस्य यत् यदा न अदात् न ददौ तमो मोहं जुषाणः पुत्रं सेवमानः अविवेकं वा ॥ ८ ॥ यानि वचनानि पुंसां
भीष्मादीनाममृताय नानि अमृतस्त्रावीणि राजा धृतराष्ट्रः दुर्योधनो वा उरुबहुन मेने क्षतो नष्टः पुण्यलेशो यस्य सः न सुखकीर्तिधर्मादिहेतुः किंतुरा
ज्यप्राप्तिमात्रहेतुः पुण्यलेश एवासीत् तस्यापि नष्टत्वात् अनादृतवानित्यर्थः ॥ ९ ॥ इदानीं विदुरस्यैव कृतं पराभवं दर्शयति षड्विः यदा पूर्वजेन धृतराष्ट्रे
ण मंत्राय चोपहृतोऽतर्गहं प्रविष्टो मंत्रं पृष्टः सन् अथ अनंतरं यदा ह किं मंत्रिणोऽद्यापि यद्वैदुरिकं विदुरवाक्यमिति प्रसिद्धं वदंति ॥ १० ॥ तदेवाह अ

यदा सभायां कुरुदेव देव्याः केशाभिर्मर्शं सुतकर्मगर्ह्यम् ॥ नवारयामास नृपः स्नुषायाः स्वास्मै हरंत्याः कुचकुंकु
मानि ॥ ७ ॥ द्युते त्वधमेण जितस्य साधोः सत्यावलंबस्य वनागतस्य ॥ न याचतोऽदात् समयेन दायं तमो जुषाणो
यदजातशत्रोः ॥ ८ ॥ यदा च पार्थ प्रहितः सभायां जगद्गुरुर्यानि जगाद कृष्णः ॥ न तानि पुंसाममृताय नानि रा
जोरुमेने क्षतपुण्यलेशः ॥ ९ ॥ यदोपहृतो भवनं प्रविष्टो मंत्राय पृष्टः किल पूर्वजेन ॥ अथाह तन्मंत्रदृशां वरी
यान्यन्मंत्रिणो वैदुरिकं वदंति ॥ १० ॥ अजातशत्रोः प्रतियच्छदायं तिति क्षतो दुर्विषहंत वागः ॥ सहानुजो यत्र
वृकोदरा हिः श्वसन् रुषाय त्वमलं विभेषि ॥ ११ ॥ पार्थोऽस्तु देवो भगवान्मुकुंदो गृहीतवान् स क्षितिदेव देवः ॥
आस्ते स्वपूर्या यदुदेव देवो विनिर्जिता शेष नृदेव देवः ॥ १२ ॥

जातशत्रोरिति त्रिभिः तव आगः अपराधं सहमान

स्य दायं प्रतियच्छदेहि यत्रापराधे अनुजैः सह वर्तमानो वृकोदररूपोऽहिः क्रोधेन श्वसन् वर्तते यत्तस्मात्त्वमलमत्यर्थं विभेषि ॥ ११ ॥ ननु मम
तादृशाः पुत्राः बहवः संतीति गर्वमाकृथा इत्याह पार्थोऽस्तु मुकुंद आत्मीयत्वेन गृहीतवान् स च देवः तत्रापि भगवान् न तु प्राकृतः किंच सह क्षितिदेवैर्देवैश्च
द्रादिभिर्वर्तमानः यतोऽसौ तत्रैव विप्राः देवाश्चेत्यर्थः स्वपूर्यामेव सुखमास्तेन त्वन्यत्र गतः किंच यदुदेवानां देवः पूज्यः यतोऽसौ तत्रैव यदुप्रवीरा इत्य
र्थः किंच नृदेवेषु मंडलेश्वरेषु दीव्यंति प्रकाशं तद्वति नृदेवदेवाराजानः विनिर्जिता अशेषानृदेवा येन यतोऽसौ तत्रैव सर्वे राजानः अतः पार्थानां दायं
देहीति ॥ १२ ॥